

Pápež: V núdzi bez spovedníka si vzbudíme dokonalú ľútosť

Ako sa zmieriť s Bohom v čase, keď nemáme možnosť pristúpiť k sviatostnej spovedi? Na túto otázku dal v piatok 20. marca odpoveď pápež František pri rannej homílii v Dome sv. Marty. Veriacim pripomenul učenie Katechizmu Katolíckej cirkvi o sile dokonalej ľútosti.

Salus animarum - spása duší - je najvyšším zákonom Cirkvi. V týchto časoch pohotovosti pandémie, s ťažko chorými izolovanými na oddeleniach intenzívnej starostlivosti, ako aj s rodinami, ktoré musia zostať doma v karanténe na zabránenie šíreniu vírusu, je užitočné pripomenúť si bohatstvo katolíckej tradície. Pápež František tak urobil v piatok 20. marca pri rannej svätej omši v Dome sv. Marty:

„Viem, že mnohí z vás na Veľkú noc chodíte na spoveď, aby ste sa znovu stretli s Bohom. Mnohí mi však dnes povedia: „Ale otče, kde môžem nájsť kňaza, spovedníka, veď sa nemôže vychádzať z domu? Ja sa však chcem zmieriť s Pánom, chcem, aby ma objal, aby ma objal ako Otec... Čo mám robiť, ak nenachádzam kňaza?“ - Rob to, čo hovorí Katechizmus. Je to veľmi jasné:

Ak nenájdeš kňaza, aby si sa vyspovedal, hovor k Bohu, tvojmu Otcovi a povedz mu pravdu: „Pane, vyviedol som toto, toto a toto... Prepáč mi“ a pros o odpustenie s celým srdcom, so skutkom ľútosti a sľúb mu: „Neskôr sa vyspovedám, no teraz mi odpusť“. A v tej chvíli sa vraciaš do Božej milosti.

Ako nás to učí Katechizmus, ty sám môžeš pristúpiť k prijatiu Božieho odpustenia, keď nemáš po ruke kňaza. Pomyslite: teraz je tá chvíľa! A toto je ten správny moment, vhodný okamih. Dobre si vykonajme úkon ľútosti, a takto sa naša duša stane bielou ako sneh.“

Svätý Otec sa odvoláva na príslušné články Katechizmu Katolíckej cirkvi: „Medzi úkonmi kajúcnika je na prvom mieste ľútosť. Je to «bolesť duše nad spáchaným hriechom a jeho zavrnutie s predsavzatím viac nehrešiť» (KKC 1451). Katechizmus tu cituje Tridentský koncil. Ďalej hovorí o účinkoch dokonalej ľútosti:

„Keď ľútosť pochádza z lásky k Bohu milovanému nadovšetko, volá sa „dokonalá“ (je to ľútosť z lásky – caritatis contritio). Takáto ľútosť odpúšťa všedné hriechy; dosiahne aj odpustenie smrteľných hriechov, ak zahŕňa pevné predsavzatie pristúpiť k sviatostnej spovedi, len čo to bude možné“ (KKC 1452).

To znamená, že hoci ešte len čakáme na najbližšiu možnosť prijať rozhrešenie od kňaza, úkonom dokonalej ľútosti sa nám už v tej chvíli dostáva odpustenie. Potvrdil to už Tridentský koncil, ktorý uvádza, že ľútosť sprevádzaná predsavzatím vyspovedať sa „zmieruje človeka s Bohom už prv než reálne túto sviatosť prijme“ (*Doctrina de sacramento Paenitentiae*, 4. kap.).